

Чл. 98.) Когато въ условието са означава че който престъпил испълнението му ще заплати опредѣлено количество за обезщетяванье, тогазъ не може да са наложи на противната страна по-голямо или по-малко количество.

Чл. 99.) За задълженіята, които са ограничаватъ въ заплащаньето на парично количество, обезщетяваніята, които происичатъ отъ закъсняваньето на испълнението, съкога състоѣтъ въ осѫжданьето за заплащаньето на законните лихви по дванадесетъ на стотѣ на годината.

Тъзи лихва са плаща безъ заемодавецъ да е длъженъ да докажи никаква тщета.

Въ случай, когато несѫществува никое условие за лихва въ задължителната записка, лихвата на длъжимото количество са плаща само отъ деня на протеста, ако е бывъ направенъ протестъ, или отъ възложеніето на тѣжбата, ако не е бывъ станжалъ такъвъз протестъ.

Чл. 100.) Изработените лихви на главите могатъ да произвождатъ лихви или по силата на съдебно рѣшеніе, или по силата на особено условие, стига само, или въ прозбата, или въ условието, да са касае до лихви, длъжими понѣ за една цѣла година.

Чл. 101.) Също и изработените наеми (*кирил*) произвождатъ лихви само отъ който день са е възложила тѣжбата или отъ деня, който е опредѣленъ чрезъ условието.

Чл. 102.) Противната страна, която е спичелила съдбата си има право да си получи отъ осѫдената страна заплатените даждя за протестите, за тѣжбите и за рѣшеніята, и за сичко друго което са препознава отъ Закона като съдебно иждивеніе.

Обаче търговските съдилища какъто и апеллативното могатъ да прехващатъ сичките разноски, или отъ части, ако противните страни сѫ са осѫдили взаимно въ нѣкои точки, или ако сѫ сѫпругъ и сѫпруга, баща, или майка, или чада, братя и сестры, или сватове отъ истата линия.